

II. добр.: Того я не казав....

I. добр.: Але може подумав таке.
що?

II. добр.: Се можливе.

I. добр.: Не остає мені ніщо иншого як закінчити се дурне житє... Прощай світе, прощайте людоньки добрі... такі знущання, се за много на мене! (мовчанка) Пане Макух, перед смертю яб хотїв з вами поєднати ся.... Маєте доволї часу?

II. добр.: О що ходить?

I. добр.: Ходїм на вечерю. Ще одна хвиля житє., а відтак випю отрую.

II. добр.: О, так, се вже моя голова, що сьогодні я вам поможу отруїтись, коб лиш саморобки де дістати!... [бере попід руки I. добр. кланяєть ся зібраним і оба виходять]. Добраніч, чесна громадо!

КОНЕЦЬ.